

✧ Texty na tento týden – Daniel 6

✧ Základní verš

„Tu se říšští vládcové a satrapové snažili nalézt proti Danielovi záminku ohledně jeho správy království, ale žádnou záminku ani zlé jednání nalézt nemohli, neboť byl věrný. Žádnou nedbalost ani zlé jednání na něm neshledali.“ (Da 6:5)

Když si Médo-Persie podmanila Babylón, rozpoznal Darjaveš médský Danielovu moudrost a přizval ho, aby se stal součástí nové vlády. Zkušený prorok ve zralém věku natolik vynikal ve své službě, že ho nový král pověřil vedením celé médo-perské vlády.

Při čtení šesté kapitoly se dozvídáme, že Daniel musel čelit tomu, co by se právem dalo nazvat hříchem, který plodí další hříchy – závisti. Na konci příběhu můžeme vidět, že Daniel nejen věrně plnil své světské povinnosti, ale především byl věrný svému Bohu. Jeho věnost Bohu měla velký vliv na jeho jednání a postoje v ostatních oblastech.

Danielova zkušenost s pronásledováním může sloužit jako příklad toho, s čím by měl ve svém životě počítat Boží lid – a zejména v době konce. Myšlenkou příběhu není ujistit Boží věrné, že je Bůh vytrhne a zachrání ze zkoušek a utrpení. Příběh je však ujištěním o tom, že v konfliktu se zlem nakonec dobro zvítězí a Bůh obhájí a pomstí svůj lid.

✧ Týden ve zkratce:

- Žárlivost a závist
- Spiknutí proti Danielovi
- Danielova modlitba
- V jámě se lvy
- Daniel vysvobozen
- Podněty k zamyšlení

NE 9. února – Žárlivost a závist

Da 6:2-6 „²Darjavešovi se zalíbilo ustanovit nad královstvím sto dvacet satrapů, aby byli po celém království. ³Nad nimi byli tři říšští vládcové, z nichž jedním byl Daniel. Těm podávali satrapové hlášení, aby se tím král nemusel obtěžovat. ⁴Daniel pak vynikal nad říšské vládcy i satrapy, neboť v něm byl mimořádný duch. Král ho zamýšlel ustanovit nad celým královstvím. ⁵Tu se říšští vládcové a satrapové snažili nalézt proti Danielovi záminku ohledně jeho správy království, ale žádnou nedbalost ani zlé jednání nalézt nemohli, neboť byl věrný. Žádnou nedbalost ani zlé jednání na něm neshledali. ⁶Proto si ti muži řekli: „Nenajdeme proti Danielovi žádnou záminku, ledaže bychom našli proti němu něco, co se týče zákona jeho Boha.““

Ex 20:17 „Nebudeš dychtit po domě svého bližního. Nebudeš dychtit po ženě svého bližního ani po jeho otroku ani po jeho otrokyni ani po jeho býku ani po jeho oslu, vůbec po ničem, co patří tvému bližnímu.“

Gn 37:11 „Bratři na něho žárlili, ale otec na to nepřestával myslet.“

1S 18:6-9 „⁶Tenkrát, když přicházeli, když se David vracel od vítězství nad Pelistejcem, vyšly ze všech izraelských měst zpívající a tančící ženy vstříc králi Saulovi s radostí, s bubínky a loutnami. ⁷A křepčící ženy prozpěvovaly: „Saul pobil své tisíce, ale David své desetitisíce.“ ⁸Saul se velice rozložil; taková slova se mu nelíbila. Řekl: „Davidovi přičklí desetitisíce, a mně jen tisíce. Už mu chybí jen to království.“ ⁹Od onoho dne hleděl Saul na Davida stále s nedůvěrou.“

PO 10. února – Spiknutí proti Danielovi

Da 6:7-10 „⁷Ríšští vládcové a satrapové se shlukli ke králi a naléhali na něj: „Králi Darjaveši, navěky buď živ!⁸Všichni královští vládcí, zemští správci a satrapové, královská rada a místodržitelé se uradili, abys královským výnosem potvrdil zákaz: Každý, kdo by se v údobí třiceti dnů obracel v modlitbě na kteréhokoli boha nebo člověka kromě na tebe, králi, ať je vhozen do lví jámy.⁹Nyní, králi, vydej zákaz a podepiš přípis, který by podle nezrušitelného zákona Médů a Peršanů nesměl být změněn.“¹⁰Král Darjaveš tedy podepsal přípis a zákaz.“

Est 1:19 „Uzná-li to král za vhodné, ať vydá královské nařízení, které se zapíše mezi zákony perské a médské a nebude přestupováno, že Vaši už nesmí předstoupit před krále Achašveróše; a její královskou hodnost ať dá král druhé, lepší, než je ona.“

Est 8:8 „Vy sami teď napište židům, jak uznáte za vhodné, královým jménem, a zapečete královým prstenem. Ale spis napsaný jednou královým jménem a zapečetěný královým prstenem nelze vzít zpět.“

ÚT 11. února – Danielova modlitba

Da 6:11 „Když se Daniel dověděl, že byl podepsán přípis, vešel do svého domu, kde měl v horním pokoji otevřená okna směrem k Jeruzalému. Tříkrát za den klekal na kolena, modlil se a vzdával čest svému Bohu, jako to činíval dříve.“

Mt 6:6 „Když ty se modlíš, vejdi do svého pokojíku, zavři za sebou dveře a modli se k svému Otci, který zůstává skryt; a tvůj Otec, který vidí, co je skryto, ti odplatí.“

Da 8 „¹V třetí roční době království krále Belšasara ukázalo se mně, Danielovi, vidění, po onom, které se mi ukázalo na počátku.²Viděl jsem ve vidění – byl jsem ve vidění na hradě Šúšanu v élamské krajině – viděl jsem tedy ve vidění, že jsem u řeky Úlaje: ³Pozvedl jsem oči a spatřil jsem, hle, jeden beran stál před řekou a měl dva rohy. Ty rohy byly veliké, jeden však byl větší než druhý; větší vyrostl jako poslední. ⁴Viděl jsem berana trkat směrem k moři, na sever a na jih. Žádné zvíře před ním neobstálo a nikdo nic nevyprostil z jeho moci. Dělal, co se mu zlíbilo, a vzmohl se. ⁵Pozoroval jsem, a hle, ze západu přicházel kozel na celou zemi, ale země se nedotýkal. Ten kozel měl mezi očima nápadný roh. ⁶Přišel až k dvourohému beranovi, kterého jsem viděl stát nad řekou. Přiběhl k němu silně rozrušen. ⁷Viděl jsem, že dostihl berana, rozlíceně do něho vrazil a zlomil mu oba rohy a beran neměl sílu mu odolat. Kozel ho povalil na zem a rozšlapal a nebyl nikdo, kdo by berana vyprostil z jeho moci. ⁸Kozel se velice vzmohl. Když byl na vrcholu moci, zlomil se ten velký roh a místo něho vyrostly čtyři nápadné rohy do čtyř nebeských větrů. ⁹Z jednoho z nich vyrazil jeden maličký roh, který se velmi vznášel na jih a na východ i k nádherné zemi. ¹⁰Vzmohl se tak, že sahal až k nebeskému zástupu, srazil na zem část toho zástupu, totiž hvězd, a rozšlapal je. ¹¹Vypjal se až k veliteli toho zástupu, zrušil každodenní obět a rozvrátil přibýtek jeho svatyně. ¹²Zástup byl sveden ke vzpouře proti každodenní oběti. Pravdu srazil na zem a dařilo se mu, co činil. ¹³Slyšel jsem, jak jeden svatý mluví. Jiný svatý se toho mluvícího otázel: „Jak dlouho bude platit vidění o každodenní oběti a o vzpouře, která pustoší a dovoluje šlapat po svatyni i zástupu?“ ¹⁴Rekl mi: „Až po dvou tisících a třech stech večerech a jitrech dojde svatyně spravedlnosti.“ ¹⁵Když jsem já, Daniel, uviděl to vidění a snažil se mu porozumět, hle, postavil se naproti mně kdosi podobný muži ¹⁶a uslyšel jsem nad Úlajem lidský hlas, který takto volal: „Gabrieli, vysvětlí mi to vidění.“ ¹⁷Přišel tedy tam, kde jsem stál; zatímco přicházel, byl jsem ohromen a padl jsem tváří k zemi. Rekl mi: „Pochop, lidský synu, že to vidění se týká doby konce.“ ¹⁸Když se mnou mluvil, ležel jsem v mráкотách tváří na zemi. Dotkl se mě a postavil mě na mé místo. ¹⁹Rekl: „Hle, sdělím ti, co se stane v posledním hrozném hněvu, neboť se to týká konce času. ²⁰Dvourohý beran, kterého jsi viděl, jsou králové médtí a perští. ²¹Chlupatý kozel je král řecký a veliký roh, který měl mezi očima, je první král. ²²To, že se roh zlomil a místo něho vyvstaly čtyři, znamená, že vyvstanou čtyři království z toho pronároda, ale nebudou mít jeho sílu. ²³Ke konci jejich králování, až se naplní míra vzpurných, povstane král nestoudný, který bude rozumět hádankám. ²⁴Bude zdatný svou silou, a nejen svou silou, bude přinášet neobyčejnou zkázu a jeho konání bude provázet zdar. Uvrhne do zkázy zdatné a lid svatých. ²⁵Obezřetně a se zdarem bude jeho ruka lstivě jednat; ve svém srdci se bude vypínat, nerušeně uvrhne do zkázy mnohé. Postaví se proti Veliteli velitelů, avšak bude zlomen bez zásahu ruky. ²⁶Vidění o večerech a jitrech, jak ti bylo pověděno, je pravdivé. Ty pak podrž to vidění v tajnosti, neboť se uskuteční za mnoho dnů.“ ²⁷Já, Daniel, jsem zůstal bez sebe a byl jsem těžce nemocen po řadu dní. Pak jsem vstal a konal své povolání u krále. Žasl jsem nad tím viděním, ale nikdo to nechápal.“

PÁ 14. února – Podněty k zamyšlení

O Danielově záchraně se mluví také v Žd 11. kapitole. V textu, který hovoří o „hrdinech víry“, se říká, že proroci mimo jiné „zavírali tlamy lvům“ (Žd 11,34). Je to sice obdivuhodné, ale musíme si uvědomit, že hrdiny víry nejsou jen ti, kterým se podařilo vyvázat ze smrti tak jako Danielovi. Mezi hrdiny víry patří i ti, kteří trpěli a statečně nesli svůj kříž až na smrt, jak se o tom hovoří v Žd 11. kapitole. Bůh některé povolává, aby nesli svědectví svým životem, a jiní vydávají svědectví svou smrtí. Příběh o Danielově záchraně nechce ukázat, že vysvobození prožije každý, jak to vidíme na příkladu mužů a žen, kteří zemřeli mučednickou smrtí pro svou víru v Krista. Zázračné vysvobození Daniela však ukazuje, že Bůh vládne a nakonec vysvobodí všechny své děti z moci zla a smrti. Velmi jasně to uvidíme v následujících kapitolách knihy Daniel.

Otázky k rozhovoru

1. Francouzský filozof a spisovatel Jean-Paul Sartre napsal, že „nejlepší způsob, jak zformulovat základní projekt lidské reality, je říci, že člověk je bytostí, jejímž cílem je stát se bohem“. (SARTRE, Jean-Paul, *Being and Nothingness: A Phenomenological Essay on Ontology*, Washington Square Press, 1956, str. 724) Jak nám tento pohled pomáhá alespoň zčásti pochopit, proč král padl do pasti? Proč si musíme – bez ohledu na naši životní situaci – dávat pozor, abychom nepodlehli podobnému nebezpečí a pokušení?
2. Jaké svědectví o naší věrnosti Bohu a jeho zákonu vydáváme lidem kolem nás? Mohou si lidé, kteří nás znají, myslet, že jsme ochotni pro svou víru přijít o zaměstnání, nebo dokonce o svůj život?
3. Které Danielovy vlastnosti z něj podle tebe udělaly člověka, kterého si Bůh mohl velmi účinně použít k uskutečnění svých záměrů? Jak můžeš s Boží pomocí rozvinout některé z těchto vlastností ve svém životě?
4. Jak si Daniel mohl v souvislosti s vydaným dekretem omluvit změnu svého postoje a způsobu, jakým se modlil? Bylo by na tom něco špatného? V čem mohlo spočívat nebezpečí případného kompromisu? Proč?

Da 7 „¹V prvním roce vlády Belšasara, krále babylónského, viděl Daniel sen, vidění mu prošla hlavou na jeho lůžku. Hned tedy v hlavních rysech ten sen popsal. ²Daniel řekl: „Viděl jsem v nočním vidění, hle, čtyři nebeské větry rozbouraly Velké moře. ³A z moře vystoupila čtyři veliká zvířata, odlišná jedno od druhého. ⁴První bylo jako lev a mělo orlí křídla. Viděl jsem, že mu byla křídla oškubána, bylo pozvednuto od země a postaveno na nohy jako člověk a dáno mu lidské srdce. ⁵Hle, další zvíře, druhé, se podobalo medvědu. Bylo postaveno tváří k jedné straně. Mělo v tlamě mezi zuby tři žebra a bylo mu řečeno: „Vstaň a hojné se nažer masa!“ ⁶Potom jsem viděl, hle, další zvíře bylo jako levhart a mělo na hřbetě čtyři ptačí křídla. Bylo to zvíře čtyřhlavé a byla mu dána vladařská moc. ⁷Potom jsem v nočním vidění viděl, hle, čtvrté zvíře, strašné, příšerné a mimořádně mocné. Mělo veliké železné zuby, žralo a drtilo a zbytek rozšlapávalo svými nohama. Bylo odlišné ode všech předeslých zvířat a mělo deset rohů. ⁸Prohlížel jsem rohy, a hle, vyrostl mezi nimi další malý roh a tři z dřívějších rohů byly před ním vyvráceny. Hle, na tom rohu byly oči jako oči lidské a ústa, která mluvila troufale. ⁹Viděl jsem, že byly postaveny stolce a že usedl Věkovitý. Jeho oblek byl bílý jako sníh, vlasy jeho hlavy jako čistá vlna, jeho stolec – plameny ohně, jeho kola – hořící oheň. ¹⁰Řeka ohnivá proudila a vycházela od něho, tisíce tisíců sloužily jemu a desetitisíce desetitisíců stály před ním. Zasedl soud a byly otevřeny knihy. ¹¹Tu jsem viděl, že pro ta troufalá slova, která roh mluvil, viděl jsem, že to zvíře bylo zabito, jeho tělo zničeno a dáno k spálení ohněm. ¹²Zbylým zvířatům odňali jejich vladařskou moc a byl jim ponechán život do určité doby a času. ¹³Viděl jsem v nočním vidění, hle, s nebeskými oblaky přicházel jakoby Syn člověka; došel až k Věkovitému, přivedli ho k němu. ¹⁴A byla mu dána vladařská moc, sláva a království, aby ho uctívali všichni lidé různých národností a jazyků. Jeho vladařská moc je moc věčná, která nepomine, a jeho království nebude zničeno.“ ¹⁵Můj duch, můj, Danielův, byl uvnitř své schránky zmatený a vidění, která mi prošla hlavou, mě naplnila hrůzou. ¹⁶Přistoupil jsem k jednomu z těch, kteří tam stáli, a prosil jsem ho o hodnověrný výklad toho všeho. Řekl mi to a oznámil mi výklad té věci: ¹⁷„Ta čtyři veliká zvířata, to čtyři králové povstanou v zemi. ¹⁸Ale království se ujmou svatí Nejvyššího a budou mít království v držení až na věky, totiž až na věky věků.“ ¹⁹Chtl jsem mít jistotu o tom čtvrtém zvířeti, které bylo odlišné ode všech ostatních a bylo mimořádně strašné: mělo železné zuby, bronzové drápy, žralo a drtilo a zbytek rozšlapávalo svými nohama, ²⁰i o deseti rozích, které mělo na hlavě, a o dalším, který vyrostl a před nímž tři spadly, totiž o tom rohu, který měl oči a ústa mluvící troufale a jevil se větší než ostatní. ²¹Viděl jsem, že ten roh vedl válku proti svatým a přemáhal je, ²²až přišel Věkovitý a soud byl předán svatým Nejvyššího; nadešla doba a království dostali do držení svatí. ²³Řekl toto: „Čtvrté zvíře – na zemi bude čtvrté království, to se bude ode všech království lišit; požře celou zemi, podupe ji a rozdrtí. ²⁴A deset rohů – z toho království povstane deset králů. Po nich povstane jiný, ten se bude od předchozích lišit a sesadí tři krále. ²⁵Bude mluvit proti Nejvyššímu a bude hubit svatě Nejvyššího. Bude se snažit změnit doby a zákon. Svatí budou vydáni do jeho rukou až do času a poloviny času, ²⁶avšak zasedne soud a vladařskou moc mu odejmou, a bude úplně vyhlazen a zahuben. ²⁷Království, vladařská moc a velikost všech království pod celým nebem budou dány lidu svatých Nejvyššího. Jeho království bude království věčné a všechny vladařské moci ho budou uctívat a poslouchat.“ ²⁸Zde končí to slovo. Já, Daniel, jsem se velice zhroutil těch myšlenek, barva mé tváře se změnila, ale to slovo jsem uchoval ve svém srdci.“

Da 3 „¹Král Nebúkadnesar dal zhotovit zlatou sochu, jejíž výška byla šedesát loket a šířka šest loket. Postavil ji na pláni Dúra v babylónské krajině. ²Král Nebúkadnesar poslal pro satrapy, zemské správce a místodržitele, poradce, správce pokladu, soudce, vysoké úředníky a všechny zmocněnce nad krajinami, aby přišli k posvěcení sochy, kterou král Nebúkadnesar postavil. ³Tehdy se shromáždili satrapové, zemští správcové a místodržitelé, poradci, správcové pokladu, soudcové, vysokí úředníci a všichni zmocněnci nad krajinami k posvěcení sochy, kterou král Nebúkadnesar postavil. Stáli proti soše, kterou postavil Nebúkadnesar. ⁴Hlasatel mocně volal: „Poroučíte se vám, lidé různých národností a jazyků: ⁵Jakmile uslyšíte hlas rohu, flétny, citery, harfy, loutny, dud a rozmanitých strunných nástrojů, padnete a pokloníte se před zlatou sochou, kterou postavil král Nebúkadnesar. ⁶Kdo nepadne a nepokloní se, bude v tu hodinu vhozen do rozpalené ohnivě pece.“ ⁷Proto v určenou dobu, jakmile všichni lidé uslyšeli hlas rohu, flétny, citery, harfy, loutny a rozmanitých strunných nástrojů, všichni lidé různých národností a jazyků padli a klaněli se před zlatou sochou, kterou král Nebúkadnesar postavil. ⁸V té době přišli muži hvězdopřevci a udali Judejce. ⁹Hlásili králi Nebúkadnesarovi: „Králi, navěky buď živ! ¹⁰Ty jsi, králi, vydal rozkaz, aby každý člověk, až uslyší hlas rohu, flétny, citery, harfy, loutny a dud a rozmanitých strunných nástrojů, padl a poklonil se před zlatou sochou. ¹¹Kdo nepadne a nepokloní se, má být vhozen do rozpalené ohnivě pece. ¹²Jsou zde muži Judejci, které jsi pověřil správou babylónské krajiny, Šadrak, Měšak a Abed-nega. Tito muži nedbají, králi, na tvůj rozkaz, tvé bohy neuctívají a před zlatou sochou, kterou jsi postavil, se neklanějí.“ ¹³Tehdy Nebúkadnesar, rozlícen a rozhořčen, rozkázal přivést Šadraka, Měšaka a Abed-nega. Tito muži byli hned přivedeni před krále. ¹⁴Nebúkadnesar se jich otázel: „Je to tak, Šadraku, Měšaku a Abed-nega, že mé bohy neuctíváte a před zlatou sochou, kterou jsem postavil, jste se nepoklonili? ¹⁵Nuže, jste ochotni v čase, kdy uslyšíte hlas rohu, flétny, citery, harfy,

loutny a dud a rozmanitých strunných nástrojů, padnout a poklonit se před sochou, kterou jsem udělal? Jestliže se nepokloníte, v tu hodinu budete vhozeni do rozpálené ohnivě pece. A kdo je ten Bůh, který by vás vysvobodil z mých rukou!“¹⁶ Šadrak, Měšak a Abed-nego odpověděli králi: „Nebúkadnesare, nám není třeba dávat ti odpověď.“¹⁷ Jestliže náš Bůh, kterého my uctíváme, nás bude chtít vysvobodit z rozpálené ohnivě pece i z tvých rukou, králi, vysvobodí nás.“¹⁸ Ale i kdyby ne, věz, králi, že tvé bohy uctíváme a před zlatou sochou, kterou jsi postavil, se nepokloníme.“¹⁹ Tu se Nebúkadnesar velice rozlítil a výraz jeho tváře se vůči Šadraku, Měšakovi a Abed-negovi změnil. Rozkázal vytopit pec sedmkrát víc, než se obvykle vytápěla.²⁰ Mužům, statečným bohatýrům, kteří byli v jeho vojsku, rozkázal Šadraka, Měšaka a Abed-nega svázat a vhodit je do rozpálené ohnivě pece.²¹ Ti muži byli hned svázáni ve svých pláštích a suknicích i s čepicemi a celým oblečením a vhozeni do rozpálené ohnivě pece.²² Protože královo slovo bylo přísné a pec byla nadmíru vytopena, ony muže, kteří Šadraka, Měšaka a Abed-nega vynesli, usmrtil plamen ohně.²³ A ti tři muži, Šadrak, Měšak a Abed-nego, padli svázáni do rozpálené ohnivě pece.²⁴ Tu král Nebúkadnesar užasl a chvatně vstal. Otázal se královské rady: „Což jsme nevhodili do ohně tři svázané muže?“ Odpověděli králi: „Jistěže, králi.“²⁵ Král zvolal: „Hle, vidím čtyři muže, jsou rozvázaní a procházejí se uprostřed ohně bez jakékoli úhony. Ten čtvrtý se svým vzhledem podobá božím synu.“²⁶ Přistoupil Nebúkadnesar k otvoru rozpálené ohnivě pece a zvolal: „Šadraku, Měšaku a Abed-nego, služebníci Boha nejvyššího, vyjděte a pojďte sem!“ Šadrak, Měšak a Abed-nego vyšli z ohně.²⁷ Satrapové, zemští správci a místodržitelé a královská rada se shromáždili, aby viděli ty muže, nad jejichž těly neměl oheň moc; ani vlas jejich hlavy nebyl sežehnut, jejich pláště nedoznaly změny, ani nebyly cítit ohněm.²⁸ Nebúkadnesar zvolal: „Požehnán buď Bůh Šadrakův, Měšakův a Abed-negův, který poslal svého anděla a vysvobodil své služebníky, kteří na něj spoléhali. Přestoupili královo slovo a vydali svá těla, aby nemuseli vzdát poctu a klanět se nějakému jinému bohu než Bohu svému.“²⁹ Vydávám rozkaz: Kdokoli z lidí kterékoli národnosti a jazyka by řekl něco proti Bohu Šadrakovu, Měšakovu a Abed-negovu, ať je rozsekán na kusy a jeho dům ať je učiněn hnojištěm, neboť není jiného Boha, který by mohl vyprostit jako tento Bůh.“³⁰ A král zařídil, aby se Šadrakovi, Měšakovi a Abed-negovi v babylónské krajině dobře dařilo.³¹ Král Nebúkadnesar všem lidem různých národností a jazyků, kteří bydlí na celé zemi: „Rozhojněn buď váš pokoj!“³² Zalíbilo se mi sdělit vám, jaká znamení a jaké divy učinil na mně Bůh nejvyšší.³³ Jak veliká jsou jeho znamení, jak mocné jsou jeho divy! Jeho království je království věčné, jeho vladařská moc po všechna pokolení.“

Sk 5:27-32 „²⁷ Když je přivedli, postavili je před radu a velekněž je začal vyslyšet: „Důrazně jsme vám zakázali učít o tom člověku, a vy jste tím svým učením naplnili celý Jeruzalém; a na nás byste chtěli svalit odpovědnost za jeho krev!“²⁸ Petr a apoštolové odpověděli: „Boha je třeba víc poslouchat než lidi.“³⁰ Bůh našich otců vzkřísil Ježíše, kterého vy jste pověsili na kříž a zabili; ³¹ toho Bůh vyvýšil jako vůdce a spasitele a dal mu místo po své pravici, aby přinesl Izraeli pokání a odpuštění hříchů.“³² My jsme svědkové toho všeho a s námi Duch svatý, kterého Bůh dal těm, kdo ho poslouchají.“

ST 12. února – V jámě se lvy

Da 6:17-24 „¹⁷ Král tedy poručil, aby přivedli Daniela a vhodili ho do jámy, v níž byli lvi. Danielovi řekl: „Kěž tě tvůj Bůh, kterého stále uctíváš, vysvobodí.“¹⁸ Donesli jeden kámen a položili jej na otvor jámy. Král jej zapečetil pečatním prstenem svým a pečatními prsteny svých hodnostářů, aby se v Danielově záležitosti nedalo nic změnit.“¹⁹ Pak se král odebral do svého paláce a ulehl, aniž co pojedl. Nedopřál si žádné obveselení a spánek se mu vyhýbal.“²⁰ Jak se začalo rozednívat, hned za úsvitu, král vstal a chvatně odešel k jámě, kde byli lvi.“²¹ Když přišel k jámě, zarmouceným hlasem zavolal na Daniela. Řekl Danielovi: „Danieli, služebníku Boha živého, dokázal tě Bůh, kterého stále uctíváš, zachránit před lvy?“²² Tu Daniel promluvil ke králi: „Králi, navěky buď živ!“²³ Můj Bůh poslal svého anděla a zavřel ústa lvům, takže mi neublížili. Vždyť jsem byl před ním shledán čistý a ani proti tobě, králi, jsem se ničeho zlého nedopustil.“²⁴ Král tím byl velice potěšen a poručil, aby Daniela vytáhli z jámy. Daniel byl tedy z jámy vytažen a nebyla na něm shledána žádná úhona, protože věřil ve svého Boha.“

Da 6:12-16 „¹² Tu se ti muži shlukli a přistihli Daniela, jak se modlí a prosí svého Boha o milost.“¹³ Hned šli ke králi a dovolávali se královského zákazu: „Zdali jsi nepodepsal zákaz, že každý člověk, který by se v údobí třiceti dnů modlil ke kterémukoli bohu nebo člověku kromě k tobě, králi, bude vhozen do lví jámy?“ Král odpověděl: „To slovo platí podle nezrušitelného zákona Médů a Peršanů.“¹⁴ Na to králi řekli: „Daniel z judských přesídlenců, králi, na tebe a zákaz, který jsi podepsal, nedbá. Třikrát za den se modlí svou modlitbu.“

¹⁵ Když král slyšel takovou řeč, byl velmi znechucen. Usilovně přemýšlel, jak by Daniela vysvobodil. Namáhal se až do západu slunce, jak by ho vyprostil.¹⁶ Ti muži se však shlukli ke králi a naléhali na něj: „Věz, králi, podle zákona Médů a Peršanů žádný zákaz ani výnos, který král vydá, nesmí být změněn.“

Mk 6:14-29 „¹⁴ Uslyšel o tom král Herodes, neboť jméno Ježíšovo se stalo známým; říkalo se: „Jan Křtitel vstal z mrtvých, a proto v něm působí mocné síly.“¹⁵ Jiní říkali: „Je to Eliáš!“ A zase jiní: „Je to prorok – jeden z proroků.“¹⁶ Když to Herodes uslyšel, řekl: „To vstal Jan, kterého jsem dal stít.“¹⁷ Tento Herodes totiž dal Jana zatknout a vsadit v poutech do žaláře, protože si vzal za ženu Herodiadu, manželku svého bratra Filipa,¹⁸ a Jan mu vytýkal: „Není dovoleno, abys měl manželku svého bratra!“¹⁹ Herodias byla plná zloby proti Janovi, ráda by ho zbavila života, ale nemohla.²⁰ Herodes se totiž Jana bál, neboť věděl, že je to muž spravedlivý a svatý, a chránil ho; když ho slyšel, byl celý nejistý, a přece mu rád naslouchal.²¹ Vhodná chvíle nastala, když Herodes o svých narozeninách uspořádal hostinu pro své dvořany, důstojníky a významné lidi z Galileje.²² Tu vstoupila dcera té Herodiady, tančila a zalíbila se Herodovi i těm, kdo s ním hodovali. Král řekl dívce: „Požádej mě, oč chceš, a já ti to dám.“²³ Zavázal se jí přísahou: „Dám ti, co si budeš přát, až do polovice svého království.“²⁴ Ona vyšla a zeptala se matky: „Oč mám požádat?“ Ta odpověděla: „O hlavu Jana Křtitele.“²⁵ Dcera spěchala dovnitř ke králi a přednesla mu svou žádost: „Chci, abys mi dal ihned na míse hlavu Jana Křtitele.“²⁶ Král se velmi zarmoutil, ale pro přísahu před spolustolovníky nechtěl jí odmítnout.²⁷ Proto poslal kata s příkazem přinést Janovu hlavu. Ten odešel, stál Jana v žaláři²⁸ a přinesl jeho hlavu na míse; dal ji dívce a dívka ji dala své matce.²⁹ Když to uslyšeli Janovi učedníci, přišli, odnesli jeho tělo a uložili je do hrobu.“

ČT 13. února – Daniel vysvobozen

Da 6:25-29 „²⁵ Král pak poručil, aby přivedli ty muže, kteří Daniela udali, a hodili je do lví jámy i s jejich syny a ženami. Ještě nedopadli na dno jámy, už se jich lvi zmocnili a rozdrtili jim všechny kosti.“²⁶ Tehdy král Darjaveš napsal všem lidem různých národností a jazyků, bydlícím po celé zemi: „Rozhojněn buď váš pokoj!“²⁷ Vydávám rozkaz, aby se v celé mé královské říši všichni třásli před Danielovým Bohem a obávali se ho, neboť on je Bůh živý a zůstává navěky, jeho království nebude zničeno a jeho vladařská moc bude až do konce.“²⁸ Vysvobozuje a vytrhuje, činí znamení a divy na nebi i na zemi. On vysvobodil Daniela ze lvích spárů.“²⁹ Danielovi se pak dobře dařilo v království Darjavešově i v království Kýra Perského.“

Da 2:20-23 „²⁰ Promlouval takto: „Požehnáno buď jméno Boží od věků až na věky. Jeho je moudrost i bohatýrská síla.“²¹ On mění časy i doby, krále sesazuje, krále ustanovuje, dává moudrost moudrým, poznání těm, kdo mají rozum.“²² Odhaluje hlubiny a skryté věci, poznává to, co je ve tmě, a světló s ním bydlí.“²³ Tobě, Bože otců mých, chci vzdávat čest a chválu, neboť jsi mi dal moudrost a bohatýrskou sílu. Oznamils mi nyní, oč jsme tě prosili, oznámil jsi nám královo záležitost.“

Da 3:28,29 „²⁸ Nebúkadnesar zvolal: „Požehnán buď Bůh Šadrakův, Měšakův a Abed-negův, který poslal svého anděla a vysvobodil své služebníky, kteří na něj spoléhali. Přestoupili královo slovo a vydali svá těla, aby nemuseli vzdát poctu a klanět se nějakému jinému bohu než Bohu svému.“²⁹ Vydávám rozkaz: Kdokoli z lidí kterékoli národnosti a jazyka by řekl něco proti Bohu Šadrakovu, Měšakovu a Abed-negovu, ať je rozsekán na kusy a jeho dům ať je učiněn hnojištěm, neboť není jiného Boha, který by mohl vyprostit jako tento Bůh.“

Da 3:31-33 „³¹ Král Nebúkadnesar všem lidem různých národností a jazyků, kteří bydlí na celé zemi: „Rozhojněn buď váš pokoj!“³² Zalíbilo se mi sdělit vám, jaká znamení a jaké divy učinil na mně Bůh nejvyšší.“³³ Jak veliká jsou jeho znamení, jak mocné jsou jeho divy! Jeho království je království věčné, jeho vladařská moc po všechna pokolení.“

Da 4:31-34 „³¹ Když uplynuly ty dny, pozdvihl jsem já, Nebúkadnesar, své oči k nebi a rozum se mi vrátil. Dobřečtil jsem Nejvyššímu a chválil jsem a velebil Věčné živého, neboť jeho vladařská moc je věčná, jeho království po všechna pokolení.“³² Všichni obyvatelé země jsou považováni za nic. Podle své vůle nakládá s nebeským vojskem i s obyvateli země. Není, kdo by mohl zabraňovat jeho ruce a ptát se ho: „Co to děláš?“³³ Tou dobou se mi vrátil rozum a ke slávě mého království mi opět byla vrácena má důstojnost a lesk. Moje královská rada a hodnostáři mě vyhledali, opět jsem byl dosazen do svého království a byla mi přidána mimořádná velikost.“³⁴ Nyní tedy já, Nebúkadnesar, chválím, vyvyšuji a velebil Krále nebes. Všechno jeho dílo je pravda, jeho cesty právo. Ty, kteří si vedou pyšně, má moc ponížiti.“

Dt 24:16 „Nebudou usmrcováni otcové za syny a synové nebudou usmrcováni za otce, každý bude usmrcen pro vlastní hřích.“

1K 4:5 „Nevyslovujte proto soudy předčasně, dokud Pán nepřijde. On vynese na světlo to, co je skryto ve tmě, a zjeví záměry srdcí; tehdy se člověku dostane chvály od Boha.“